

ඉන්ද්‍රියානුභූතිය හා සංසාර ප්‍රවෘත්තිය

සුචන්ද්‍ර පල්ලෙගොදර සුසීම හිමි

Sensory experience is the first stage in the process of man's acquisition of knowledge through the media of the sense bases. This sensory experience is described in the Canon as two major divisions, namely sensory experience and post sensory experiential mental activation. Sensory experience is classifiable as six sensory consciousnesses and the post sensory experiential stage is described as Passa, Vēdanā, Sanjānana, Vitakka and Papanca. While the first stage, such as cakku vijōāna is non-conceptual and therein Rūpa and sadda are identified as purely just as Rūpa and Sadda. In the post-experiential mental activation process, the non-conceptual intelligence becomes conceptual. The five-fold psychological factors such as Passa and Vēdanā that are post Cakku Vijōāna phase, are responsible for it. At that stage, as an individual becomes subject to Papanca, he grasps sensory perceptible Rūpa, Sadda, Gandha, Rasa, Phottabha as Tōanōha, Māna, and Ditthi. Such grasping is known as Upādāna or clinging and this again leads to Bhawa Sansāra. It is the aim of this paper to show that the individual activation bound with the sensory perception makes a being to move again and again in Sansāra, and also clarify that such connection leads to Sansāra.

ප්‍රමචනය

ඉන්ද්‍රියමය ඉදිරිපත් කරන මූලිකතම ඉන්ද්‍රියවිෂ්ට වන්නේ සංසාරය, එහි පැවැත්ම, සංසාරයෙහි නැවැත්වීම හා එය සිදුකරන ක්‍රම පිළිවෙත යි. ඉමන් කොණින් කෙරේන් නොවැඩි සංසාරයෙහි අනන්ත කාලයක්

© සුචන්ද්‍ර පල්ලෙගොදර සුසීම හිමි

සුචන්ද්‍ර පල්ලෙගොදර සුසීම හිමි, උද්ධත නායකයා ඉතිහාසය, සියලුම, කොළඹ, ශ්‍රී ලංකාව

ප්‍රචලිතයක් වන ආකාරයට පළමුව, 13 කලාපය, 2010, මානවභාවය පිටිය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය